

Faruk Nafiz Çamlıbel Hayatı Biyografisi Edebi Kişiliği ve Eserleri Hakkında Kısaca Özet Bilgi (1898-1973):

Istanbul'da doğdu. İlköğrenimini Bakırköy Rüştüyesinde, ortaöğrenimini Hadika-i Meşveret Idadisinde tamamladı. Tıp Fakültesi dördüncü sınıftayken okuldan ayrılarak gazeteciliğe başladı. Muhabir olarak Anadolu'yu gezdi. Kayseri, Ankara ve İstanbul'da çeşitli liselerde edebiyat öğretmenini olarak görev yaptı. Şark Vilayetleri Tetkik Cemiyeti üyesi olarak yurdun çeşitli yerlerinde incelemelerde bulundu. 1946 yılında milletvekili seçildi ve 14 yıl milletvekilliği yaptı.

Millî Edebiyat Dönemi şairi **Faruk Nafiz Çamlıbel**, Memleket Edebiyatı anlayışının önde gelen isimlerindendir. **Beş Hececiler** diye anılan şairlerden biri ve en çok tanınanıdır. Millî kaynaklara yönelen şair, Anadolu'yu yakından tanıdı ve Anadolu gerçeğini şiirlerinde başarıyla yansıttı. İlk şiirlerinde **aruz ölçüsünü** kullanan sanatçı, sonraki şiirlerini **hece ölçüsüyle** yazdı. Şiirlerinde bireysel temaların yanı sıra Anadolu başta olmak üzere toplumsal temaları da işleyen şair, "Çamdeviren" ve "Deli Ozan" takma adlarıyla mizahi şiirler de yazdı. Han Duvarları, Çoban Çeşmesi, Sanat şairin tanınmış şiirlerindendir. Şarkın Sultanları, Dinle Neyden, Gönülden Gönüle, Çoban Çeşmesi, Suda Halkalar, Bir Ömür Böyle Geçti, Han Duvarları (şiir); Canavar, Akın, Özyurt, Yayla Kartalı (tiyatro) sanatçının başlıca eserleridir.

BAŞKA BİR KAYNAK:

İstanbul'da doğan şair Orman ve Madenler Dâiresi memurlarından Süleyman Nafiz Bey'in oğludur. İlk öğrenimini ve orta öğrenimini İstanbul'da gördü. Tıp Fakültesi'ne devam etti İse de bitiremeden ayrıldı ve gazeteci olarak çalışmaya başladı. Sonra edebiyat öğretmenliğine geçti. Faruk Nafiz, Kayseri, Ankara ve İstanbul'da ise edebiyat öğretmenliği yaptı (1922-1946), 1946'dan 27 Mayıs 1960'a kadar İstanbul milletvekili olarak TBMM'de bulundu. Akdeniz'de bir gezideyken gemide kalp yetmezliği nedeniyle öldü. Mezarı İstanbul'da Zincirlikuyu Mezarlığı'ndadır.

Faruk Nafiz Çamlıbel, şiire küçük yaşta başladı. İlk şiiri Peyam gazetesinde çıktı (?913). Sanat dünyası onu Edebiyat-ı Umûmiye'de yayımlanan Şarkın Sultanları isimli şiiri ile tanıdı. 1924'e kadar İleri, Yeni Mecmua, Ümid, Şâir, Nedim, Büyük Mecmua, Temâşâ, Edebi Mecmua ve Yarın gibi dergilerde yazdı. Önceleri aruz vezni ile aşk şiirleri yazıyordu. Sonra Milli Edebiyat akımına girerek hece ile yazmaya başladı ve Beş Hececilerden biri oldu.

Edebiyat öğretmeni olarak Anadolu'da bulunması onu Memleket edebiyatına yöneltti. Hem hece ölçüsü hem de aruz ölçüsü ile yurdun güzelliklerini anlatan şiirler yazdı. Halk edebiyatı geleneğinden faydalandı. Tiyatro eserleri devrinde çok tutuldu. Çoğu manzum olan bu eserlerde Türk **efsane**leri ile Anadolu'da elde ettiği izlenimler anlatılır.

Faruk Nafiz Çamlıbel, Sanat adlı şiirinde sanat hakkındaki görüşlerini ifade etmiştir. Bu şiir, memleketçi şiirin bir bildirisi gibidir. Şair, yalın bir dil ve lirik bir eda ile yazdığı şiirde anlatma ve betimleme anlatım tekniklerinden yararlanmıştı. Anadolu'ya, millî kültüre yönelik şiirde açıkça görülmektedir

Tiyatro oyunları

Canavar (1925)

Akın (1932)

Özyurt (1932)

Kahraman (1933)

Yayla Kartalı (1945)

İlk Göz Ağrısı (1946)

Şiir kitapları

Şarkın Sultanları (1918)

Gönülden Gönüle (1919)

Dinle Neyden (1919)

Çoban Çeşmesi (1926)

Suda Halkalar (1928)

Bir Ömür böyle geçti (1933)

Elimle Seçtiklerim (1934)

Akarsu (1936)

Tatlı Sert (Mizahi şiirler, 1938)

Akıncı Türküleri (1938)

Heyecan ve Sükun (1959)

Zindan Duvarları (1967)

Han Duvarları (1969)